

ת"פ (ראשון לציון) 63295-03-24 - מדינת ישראל נ' בוריס ורשילובסקי

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 63295-03-24 מדינת ישראל נ'
ורשילובסקי

לפני כבוד השופט אבי וסטרמן

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל

נגד

הנאשם
בוריס ורשילובסקי

ב"כ המאשימה, עו"ד ענבר סיימונס

ב"כ הנאשם, עו"ד מירי פרידמן

גזר דין

כתב האישום

1. ביום 24.6.24 הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א) ו- 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973 (להלן: **פקודת הסמים המסוכנים**); ובעבירה של החזקת סכין שלא כדין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**).

2. לפי עובדות כתב האישום, ביום 19.3.24 בשעה 02:37 או בסמוך לכך, החזיק הנאשם ברכבו, במקומות שונים, את הפריטים הבאים:

אריזת פלסטיק סגורה בקשר ובתוכה 13 אריזות פלסטיק סגורות כל אחת בסגר, ובתוכן סם מסוכן P-METHYLMETHCATHINONE במשקל כולל של 12.98 גרם נטו;

בקבוקון פלסטיק פתוח אליו מחוברת כפית, ובתוכו סם מסוכן מסוג P-METHYLMETHCATHINONE במשקל כולל של 0.63 גרם נטו;

שלוש סכינים בעלות להבים באורך של 6.5 ס"מ, 4.5 ס"מ ו- 2.5 ס"מ;

חמש מבחנות ומשקל דיגיטלי.

3. בהתאם להסכמת הצדדים הופנה הנאשם לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר.

תסקירי שירות המבחן

4. התסקיר לעניין העונש הוגש ביום 14.1.24. שירות המבחן סקר את נסיבותיו האישיות של הנאשם, שהינו כבן 54, אלמן, אב לשני ילדים בוגרים, אשר גדל בנסיבות חיים מורכבות. טרם מעצרו בתיק זה עבד הנאשם כשכיר בתחום גיוס כח אדם. כן צוין כי הנאשם מטופל תרופתית על רקע מצבו הרפואי. עוד עמד התסקיר על נסיבות משפחתיות מורכבות, אשר לא יפורטו מטעמי צנעת הפרט. בנוסף, לחובתו של הנאשם הרשעות קודמות והוא ריצה עונשי מאסר, אולם בעשר השנים האחרונות חלה התמתנות במעורבותו בפלילים.

במסגרת הליך המעצר בתיק זה ביקש הנאשם להשתחרר למסגרת טיפולית פרטית קצרת טווח לגמילה מסמים, אולם שירות המבחן לא המליץ על כך לנוכח הערכתו בדבר צורך בטיפול ארוך טווח בקהילה טיפולית. בסופו של דבר, לאחר הרשעתו ובמקביל להסרת הפיקוח האלקטרוני בו היה נתון, השתלב הנאשם במסגרת טיפולית פרטית להתמכרויות, ובהמשך השתלב במסגרת אשפוזית פרטית בה הוא שוהה עד היום. במסגרת צו פיקוח מעצרים שהוטל, עלה קושי מהותי להשיג את הנאשם ולנהל עמו קשר רציף; הוא לא הגיע למפגשים שתואמו עמו, וכן עלה קושי לקבל מידע מגורמי הטיפול במסגרת בה שוהה. על רקע זה, בוטל צו הפיקוח. כמו כן, על רקע התנהלות פאסיבית מצד הנאשם בקשר עם שירות המבחן וההערכה בדבר קושי בקידום טיפול משמעותי וכוללני במצבו, לא נמצא הנאשם מתאים להשתלבות בבית המשפט הקהילתי.

שירות המבחן עמד על דפוסי התמכרות לחומרים פסיכואקטיביים על רקע משבר שחוה הנאשם בעבר; הנאשם הפסיק את השימוש למשך מספר שנים, אולם לאורך השנים התקשה לשמור על ניקיון מסמים באופן עצמאי, ושהה במרכזי גמילה מספר פעמים. צוין כי הנאשם מתקשה לפנות ולהיעזר בגורמי טיפול. כיום, כאמור, הוא שוהה במסגרת אשפוזית פרטית, מטעמה דווח כי הנאשם משתף פעולה כנדרש ושומר על ניקיון מסמים, ולאחרונה פנה ליחידה למניעת התמכרויות בראשון לציון. מן היחידה התקבל מידע לפיו הגיע הנאשם ליחידה בחודש אוגוסט 2024, מסר בדיקות אולם להבנתם חזר לשימוש לאחר כחודש וחצי, ועל כן פנה לאשפוזית. לפי כחודש וחצי חזר לטיפול ביחידה; עד כה התקיימו מספר מפגשים בודדים, והנאשם מגיע לבדיקות שעד כה נמצאו נקיות.

מחד, עמד שירות המבחן על מאמציו של הנאשם בתחום התעסוקה, התמתנות במעורבותו בפלילים בעשור האחרון, ופנייתו לאורך השנים להשתלב בהליכים טיפוליים, הגם שהתקשה

להסתייע בהם כנדרש. מאידך, צוין כי הנאשם הודה בביצוע העבירות בתיק זה, אולם התייחסותו היתה קונקרטיה ומצומצמת; הוא התקשה להעמיק בהתנהלותו ברקע לכך, ונטה לייחס האחריות לביצוען לגורמים חיצוניים. הנאשם התקשה לאורך השנים לשמור על ניקיון מסמים ואלכוהול, ונראה כי הוא נעדר הבנה לעומק התמכרותו. על רקע זה צוין כי הנאשם עודו מסרב לבחון שילובו בקהילה טיפולית, הגם שהביע נכונות להמשיך טיפול ביחידה למניעת התמכרויות. שירות המבחן העריך קיומו של סיכון להמשך התנהגות בעייתית ועובדת חוק בעתיד, וצוין כי ניכר שהנאשם נעדר תובנה באשר לסיכון במצבו, ובשל זה אינו מגויס לעריכת שינוי משמעותי בדפוסי התנהלותו.

בנסיבות אלה, לנוכח עמדתו של הנאשם, אין בידי שירות המבחן להמליץ על תכנית טיפול שיש בה כדי להשפיע על רמת הסיכון או המשך מעורבות השירות במסגרת צו מבחן, ועל כן ממליץ התסקיר על ענישה בדרך של עבודות שירות.

טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה עמדה על המעשים בהם הורשע הנאשם, המבטאים פגיעה ברף העליון בערכים המוגנים בעבירות סמים, בשים לב לסוג הסם בו מדובר וכמותו הבלתי מבוטלת, ולעובדה כי נמצא מחולק לאריזות, יחד עם משקל ומבחנות; על רקע השילוב עם החזקת הסכינים (שתמונתם הוגשה וסומנה טל/6), ותוך שהפנתה לפסיקה, טוענת המאשימה למתחם ענישה הנע בין 15 חודשי מאסר ל- 30 חודשי מאסר.

במה שנוגע לענישה בתוך המתחם, עמדה המאשימה על עברו הפלילי של הנאשם האוחז 10 הרשעות קודמות (טל/1) בהן הרשעות ממין העניין, לרבות הרשעה משנת 2022 בעבירה של החזקת סכין (טל/2). כמו כן, התייחסה לעמדת שירות המבחן. מנגד, ציינה כי עומדת לזכותו הודאתו וחסכון בזמן שיפוטי. בנסיבות אלה, עותרת המאשימה לקבוע את העונש במרכז מתחם הענישה, ולגזור על הנאשם עונש של 20 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי בהינתן נסיבות ביצוע העבירה, וקנס בסך 5,000 ₪.

6. ב"כ הנאשם טענה, תוך שהפנתה לפסיקה, כי מתחם העונש ההולם נע בין עונש צופה פני עתיד לבין מספר חודשי מאסר בפועל. במה שנוגע לעברו הפלילי של הנאשם, טענה כי אין לחובתו הרשעות קודמות בעבירות סמים מלבד הרשעה ישנה מאד; עובדה זו מלמדת על דרך חיובית וארוכה שעבר הנאשם במהלך השנים. כמו כן, עמד שירות המבחן על התמתנות במעורבותו בפלילים בעשור האחרון. כן עמדה ההגנה על נסיבות חיים מורכבות מאד של הנאשם, אשר עבר משברים בשנים האחרונות בעקבותיהם חזר לעשות שימוש בסמים. בנוסף, הצביעה על נסיבות רפואיות מורכבות, כפי שעולה מן האישור הרפואי טל/3. עוד ציינה כי הנאשם נטל חלק בהליכי גמילה מרצונו, ומצוי כיום באשפוזית פרטית "אור לחיים" (טל/4), וזאת בהמשך רצוף לשהייתו באשפוזית במרכז ויטה, החל ממועד שחרורו ממעצר בפיקוח אלקטרוני (טל/5). בנוסף, פנה הנאשם ליחידה למניעת התמכרויות של עיריית ראשל"צ. לעמדת

ב"כ הנאשם, אין הכרח כי השיקום ייעשה דווקא במסגרת מוסדית המוכרת על ידי שירות המבחן.

ב"כ הנאשם טענה כי בעבירה של החזקת סכין יש לקבוע מתחם דומה לזה שיש לקבוע בגין עבירות הסמים, אשר נע בין מאסר מותנה למספר חודשי עבודות שירות במקרים חמורים במיוחד; מדובר בעבירה נלווית הנבלעת בעבירה העיקרית, נסיבות ביצועה אינה חמורות, וכך גם עולה מפסיקה אליה הפנתה ההגנה בהודעה שהוגשה לאחר הדיון.

במכלול הנסיבות, ולאור הליכי הגמילה אותם עבר הנאשם, סבורה באת כחו כי יש מקום לסטות ממתחם הענישה משיקולי שיקום ולהסתפק בענישה צופה פני עתיד.

7. הנאשם, בדבריו לעונש, סיפר על נסיבותיו האישיות-משפחתיות המורכבות, המשברים עמם נאלץ להתמודד בחייו, והליכי הגמילה שעבר. כמו כן, אמר כי על רקע הזעזוע שחווה בעקבות מעצרו בתיק זה, הוא מודע כיום למצב בו הוא מצוי, ומעוניין להמשיך בהליך הגמילה; הנאשם ביקש שבית המשפט יעניק לו הזדמנות להמשיך בדרך זו.

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

8. קביעת מתחם העונש ההולם נעשית בהתאם לעקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו, בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג לחוק העונשין).

9. בתי המשפט עמדו על פגיעתן הרעה של עבירות הסמים, ועל הנזק הרחב שהן גורמות לשלום הציבור, בטחונו ובריאותו: "עבירות הסמים הפכו זה מכבר לנגע הפוגע בציבור המשתמשים ובחברה בכללותה, ויש לעשות הכל על מנת למגרן ולעקרון מן השורש, גם בדרך של ענישה קשה ומחמירה" (רע"פ 6869/17 **פילברג נ' מדינת ישראל** (11.9.17), פסקה 8).

במסגרת זו, עמד בית המשפט העליון על החומרה היתרה הגלומה בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, ועל הצורך בהטלת ענישה מחמירה בגינה (ע"פ 8436/20 **אמסלם נ' מדינת ישראל** (7.6.21); ע"פ 8048/19 **פיצ'חדזה נ' מדינת ישראל** (4.6.20); רע"פ 2986/21 **עיסאוי נ' מדינת ישראל** (10.5.2021)).

10. מנעד הענישה בעבירות סמים שלא לצריכה עצמית הוא רחב, ונגזר בין היתר מסוג הסם בו מדובר, כמותו ונסיבות ההחזקה (ע"פ 9910/17 **גריפולינה נ' מדינת ישראל** (3.5.18), פסקה 5).

11. הנאשם החזיק ברכבו סם מסוג P-METHYLMETHCATHINONE, במשקל כולל של כ- 13.6 גרם, כשרובו מחולק לאריזות. במסגרת ת"פ (ב"ש) 43372-07-23 **מדינת ישראל נ' אזולאי** (14.3.24), אליו הפנתה המאשימה, עמד בית המשפט המחוזי על מאפייניו של הסם מסוג METHYLMETHCATHINONE, הידוע כ"סם פיצוציות", השפעותיו חמורות, הוא משווק כתחליף זול לחומרים מעוררים אחרים, כדוגמת אמפטמינים וקוקאין, ועלול לגרום לפרנויה, הזיות והתקפי חרדה; כמו כן, הרעלה כתוצאה משימוש בו הביאה בעבר למקרי מוות. עוד צויין בפסק הדין כי על מנעד הסמים המסוכנים, קרוב חומר זה ל"סמים הקשים" כדוגמת קוקאין. יוזכר עוד כי יחד עם הסם, החזיק הנאשם בחמש מבחנות ובמשקל דיגיטלי.

12. סקירת הפסיקה מעלה כי ככלל נקבעת הענישה בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, כאשר מדובר בסמים מן הסוג הנדון, **על מאסר לריצוי בפועל, בין מאחורי סורג ובריה ובין בעבודות שירות**, הכל בהתאם לנסיבות המקרה.

א. בת"פ (ב"ש) 59289-05-17 **מדינת ישראל נ' טרטיאקוב** (8.11.17) נדון נאשם שהורשע, לאחר שמיעת הוכחות, בהחזקה שלא לצריכה עצמית של סם מסוכן מסוג amb-fub (הידוע כ"סם פיצוציות") מחולק ל-20 יחידות. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, ועד 18 חודשים מאסר בפועל. נגזר על הנאשם עונש בן 20 חודשי מאסר לאחר הפעלת מאסרים מותנים. ערעור הנאשם לבית המשפט המחוזי ((ע"פ (ב"ש) 44536-12-17), וכן בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון (רע"פ 3807/18) - נדחו.

ב. בת"פ (ב"ש) 9567-10-19 **מדינת ישראל נ' בניטה** (13.4.21) נדון נאשם שהורשע בהחזקה שלא לצריכה עצמית של סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 1.35 גרם; סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 3.7 גרם; וסם מסוכן מסוג HEXEDRONE (נגזרת של קאתינון) במשקל כולל של 100.13 גרם. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, וגזר עליו עונשי מאסר מותנים.

ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל. בית המשפט המחוזי (עפ"ג (ב"ש) 54915-05-21 **מדינת ישראל נ' בניטה** (16.3.22)) עמד על השפעתם הקשה של הסמים הסינטטיים, אשר אינה פחותה מזו של הסמים המכונים "סמים קשים", וקבע כי לנוכח העובדה שהנאשם החזיק סמים מסוכנים שנועדו להפצה, משלושה סוגים שונים, ובמשקלים שפורטו, מתחם הענישה בעניינו אינו יכול להתחיל ממאסר מותנה, וגזר עליו (בהסכמת הצדדים) מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים.

ג. בת"פ (ת"א) 62497-06-18 **מדינת ישראל נ' דיקוי** (11.10.21) דובר בנאשם שהחזיק שלא לצריכה עצמית, ב"קיוסק" אשר בבעלותו, ב-90 שקיות של סם מסוכן מסוג FUB-

AMB, סם סינטטי המוכר כ"סם פיצוציות", וקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שרות ועד למאסר בפועל למשך 18 חודשים. תוך חריגה לקולא ממתחם הענישה מטעמי שיקום, הוטלו על הנאשם מאסרים מותנים ושל"צ. ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה (עפ"ג (ת"א) 32028-11-21).

ד. בת"פ (ק"ג) 1054-08-21 **מדינת ישראל נ' פוטרייצ'נקו** (20.7.22), נדון נאשם אשר החזיק בסם מסוכן מסוג F4- MDMB- BUTINACA במשקל נטו של 28 גרם המחולק ל-7 שקיות שלא לצריכתו העצמית, וכן החזיק בסם מסוכן מסוג F4- MDMB- BUTINACA במשקל נטו של 16 גרם מחולק ל-4 שקיות לצריכתו העצמית. גם בעניין זה, מדובר היה בסם הנמנה על משפחת "הסמים הסינטטיים". בית המשפט קבע מתחם הנע בין מאסר קצר שניתן לרצותו בעבודות שירות לבין 8 חודשים מאסר בפועל, וגזר על הנאשם עונש מאסר של 45 ימים לריצוי בעבודות שירות.

ה. בת"פ (ב"ש) 44503-01-23 **מדינת ישראל נ' שומוב** (31.5.23), נדון נאשם אשר הורשע, על פי הודאתו, בהחזקת סם מסוכן מסוג METHYLMETHCATHINONE במשקל 4.2 גרם; נקבע מתחם ענישה הנע בין 8 חודשי מאסר בפועל ל- 16 חודשי מאסר בפועל, והנאשם נדון ל- 9 חודשי מאסר בפועל.

13. אציין כי מרבית הפסיקה אליה הפנתה המאשימה עסקה במקרים חמורים מזה של הנאשם שבפני, בין במה שנוגע לסוג הסם, ובין לכמותו. מנגד, הפנתה ב"כ הנאשם לפסיקה בעבירות סמים שונות, בה התקבלה טענה של חריגה מטעמי שיקום, נושא אליו אתייחס להלן.

14. באשר לנסיבות ביצוע העבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, הרי שכפי שצוין לעיל, יש לתת את הדעת לטיב הסם המסוכן, ולעובדה כי הנאשם החזיק בכמות לא מבוטלת של הסם - כ- 13.6 גרם - אם כי לא מדובר בכמות מסחרית גדולה; כמו כן, יש להתחשב בעובדה כי הנאשם לא החזיק יותר מסוג אחד של סם, נתון אשר בהתקיימו יש בו כדי להביא להחמרה בענישה (כדוגמת העניין אשר נדון בת"פ (ב"ש) 48071-01-23 **מדינת ישראל נ' דיל** (19.11.24), אליו הפנתה המאשימה).

15. כאמור לעיל, הורשע הנאשם גם בעבירה של החזקת סכין שלא כדין. בתי המשפט עמדו על הצורך במיגור תופעת הסכינאות באמצעות השתת ענישה הולמת. באשר למדיניות הענישה הנוהגת, מקובלת עלי עמדת ב"כ הנאשם כי בעבירה זו - כאשר מדובר בסכין שלא נעשה בה שימוש - **נקבע ככלל מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות** (עפ"ג (מרכז) 27461-06-23 **אלעאבד נ' מדינת ישראל** (26.6.23); ת"פ (רמ') 71628-07-18 **מדינת ישראל נ' ממן** (4.2.21) - ערעור (עפ"ג 34814-03-21) ובקשה לרשות ערעור (רע"פ 1297/22) נדחו; ת"פ (רח') 14348-11-21 **מדינת ישראל נ' חסון** (16.1.23)).

16. בהתייחס לנסיבות ביצוע העבירה של החזקת סכין שלא כדון, נתתי דעתי לעובדה כי הנאשם החזיק בשלושה סכינים בעלי להבים הנעים בין 2.5 ל- 6.5 ס"מ (טל/6).

17. בהיעדר מחלוקת בין הצדדים כי מדובר באירוע אחד, ובהתאם להוראת סעיף 40(א) לחוק העונשין, יקבע מתחם עונש הולם לאירוע כולו. בהתחשב במכלול הנתונים שהובאו לעיל, ועל רקע הפסיקה הנוהגת, **אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות לבין מאסר בפועל למשך 15 חודשים.**

חריגה ממתחם הענישה משיקולי שיקום

18. סעיף 40(א) לחוק העונשין קובע כי כאשר "קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו".

19. בפסיקה נקבע כי על מנת לעמוד בתנאי סעיף זה נדרש הנאשם להציג עובדות וראיות לסיכוי השיקום, ואת התשתית העובדתית לכך ניתן לגבש באמצעים ראייתיים שונים, אשר בראשם תסקיר שירות המבחן.

נקבע כי בעניין זה יש להביא בחשבון בין היתר את "המוטיבציה שהפגין האדם שהורשע להשתקם; הליך של גמילה מהתמכרות שהוא עובר; השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים שונים; אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה; הבעת חרטה כנה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה". עוד נקבע כי "שילוב בין שינוי מהותי בהתייחסות הרגשית לאירוע העבירה המתבטא בנטילת אחריות, כפרה והבעת אמפתיה לנפגעי העבירה לבין אינדיקציות אובייקטיביות לקיומו של תהליך שיקומי-טיפול מוצלח וחזרה לדרך הישר, עשוי להצביע על "סיכוי של ממש לשיקום" כלשונו של סעיף 40(א). (דברים אלה זוכים למשנה חיזוק מקום בו מדובר באדם צעיר נעדר עבר פלילי" (ע"פ 6637/17 **קרנדל נ' מדינת ישראל** (18.4.18), פסקאות 24-25 לחוות דעתה של כב' השופטת ברק ארז).

20. איני סבור כי עניינו של הנאשם הוא אחד מאותם "מקרים נדירים שבהם קיימים סיכויי שיקום מובהקים המצדיקים, בבחינת יוצא מן הכלל, לסטות ממתחם הענישה ההולם" (ע"פ 1229/19 **סלומינסקי נ' מדינת ישראל** (1.7.19), פסקה 13).

אכן, הנאשם נטל - ועודו נוטל - חלק בהליכי גמילה, ויש לקוות כי יוסיף להתמיד בהם, וכי ישאו פרי. עם זאת, כפי שיפורט להלן, עמד שירות המבחן בתסקירו על התרשמותו כי הנאשם נעדר הבנה לעומק התמכרותו ולסיכון במצבו, וכי הוא נוטה להתייחס לעבירות בהן הורשע באופן מצמצם ולהטיל את האחריות לביצוען על גורמים חיצוניים. על רקע זה, איני סבור כי ניתן לקבוע שבשלב זה חל בנאשם אותו שינוי מהותי הנדרש על מנת שיוכל ליהנות מהוראת סעיף 40(א) לחוק; עם זאת, הנתונים הנוגעים להשתלבותו של הנאשם בהליכי גמילה יובאו לזכותו במסגרת גזירת העונש.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

21. גזירת העונש בתוך מתחם הענישה תיעשה בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40א לחוק העונשין.

22. ראשית, יש לזקוף לזכותו של הנאשם את הודאתו בכתב האישום, המלמדת על נטילת אחריות ואשר הביאה לחסכון בזמן שיפוטי. כמו כן, יש לת את הדעת לעובדה כי מדובר בנאשם אשר מצבו הרפואי מורכב, כפי שעולה מהאישור הרפואי טל/3 ומתסקיר שירות המבחן, אליו אתייחס להלן.

23. מנגד, יש להתחשב בעובדה כי מדובר בנאשם אשר לחובתו עשר הרשעות קודמות בעבירות שונות, בעיקר עבירות אלימות ורכוש, ואשר ריצה מאסרים בפועל (טל/1). עם זאת, כפי שעולה גם מתסקיר שירות המבחן אליו אתייחס להלן, חלה התמתנות במעורבותו של הנאשם בפלילים, במהלך השנים (הרבות) האחרונות: שמונה מתוך ההרשעות הרשומות לחובתו הן הרשעות ישנות, מן השנים 1997 - 2005, בהן גם הרשעתו האחרונה - והיחידה - בעבירות סמים, משנת 1997. הרשעה נוספת היא משנת 2014 בעבירת אלימות.

ההרשעה האחרונה שנרשמה לחובת הנאשם היא משנת 2022 בעבירה של החזקת סכין. צודקת המאשימה בכך שחרף התחייבותו של הנאשם במסגרת דבריו לעונש במסגרת הליך זה לפיה "פעם הבאה זה לא יקרה" - לא זו בלבד ששב לבצע את העבירה, אלא שעתה ביצע אותה בנסיבות חמורות יותר, כאשר נמצאו ברשותו שלושה סכינים.

24. תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם מגלה תמונה מורכבת. מדובר בנאשם אשר חווה, הן בילדותו והן בבגרותו, נסיבות חיים מורכבות. על רקע דפוסי התמכרות לחומרים פסיכאקטיביים, התקשה הנאשם לשמור על ניקיון מסמים לאורך השנים, ושהה במרכזי גמילה מספר פעמים. גם כיום הוא שוהה באשפוזית פרטית. עם זאת, הנאשם מסרב להשתלב בקהילה טיפולית, ושירות המבחן מעריך כי הוא נעדר הבנה לעומק התמכרותו ולסיכון במצבו. עוד צויין בתסקיר כי הנאשם מתייחס לעבירות בהם הורשע באופן מצמצם, ונטה לייחס האחריות להן לגורמים חיצוניים. נתונים אלה מלמדים על צורך בעונש אשר כולל מימד של הרתעה.

25. אכן, הנתונים הנוגעים לתפיסתו של הנאשם את מצבו, עליהם עומד שירות המבחן במסגרת התסקיר, אינם פועלים לזכותו. עם זאת, לא ניתן להתעלם מן העובדה שמדובר בנאשם אשר עשה ועושה מאמצים להתקדם בהליכי הגמילה, כפי שעולה גם מטל/4 וטל/5 - מסמכים מטעם האשפוזית בה מצוי כעת הנאשם וזו בה שהה לפני כן, המלמדים על שיתוף פעולה מצדו והתקדמותו בהליך הטיפול. כמו כן, כפי שהצהיר בפני, הוא מבקש להמשיך בכך.

26. על רקע מכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה ואשר פורטו לעיל, ובהן הודאתו של הנאשם, נסיבותיו האישיות והרפואיות, וכן הליכי הגמילה בהם נטל חלק, איני סבור כי יש להטיל על הנאשם ענישה בדמות מאסר מאחורי סורג ובריח, ויש מקום לאמץ את המלצת שירות המבחן בדבר הטלת עונש לריצוי בדרך של עבודות שירות. עם זאת, הנסיבות הפועלות לחובתו של הנאשם, ובהן עברו הפלילי והנתונים העולים מן התסקיר ואשר פורטו לעיל, תמצאנה ביטוי בקביעת משך התקופה לריצוי העונש, שתימצא ברף הגבוה. כמו כן, יוטלו על הנאשם רכיבי ענישה נלווים.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **8 חודשי מאסר בפועל.** המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות ב"שווים חולון" ברחוב הבנאי 14 בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 6.4.25. הנאשם יתייצב ביום 25.6.25 בשעה 8:00 במשרדי הממונה במפקדת מחוז מרכז של שב"ס.

הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה, וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. **6 חודשי מאסר על תנאי,** שלא יעבור תוך 3 שנים מהיום עבירה על פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.

ג. **3 חודשי מאסר על תנאי,** שלא יעבור תוך 3 שנים מהיום עבירה על פקודת הסמים המסוכנים מסוג עוון, או עבירה של החזקת סכין שלא כדין.

ד. **קנס** בסך 3,000 ₪ או 30 מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.6.25 ובכל 1 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

ה. **פסילה על תנאי מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים,** והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור תוך שנתיים מהיום עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים.

צו כללי לטיפול מוצגים, על פי כל דין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ד ניסן תשפ"ה, 22 אפריל 2025, במעמד הצדדים.

עמוד 9

